

Sygn. akt II K 455/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śl. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Maria Dulanowska

Protokolant: Elżbieta Staszal

po rozpoznaniu w dniu 03.12.2015 r., 07.01.2016 r., sprawy karnej

Z. P.

syna S. i M. z domu G.

urodz. (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

W dniu 04.10.2015 r. w miejscowości S. znieważył oskarżycielkę prywatną N. M. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe

tj. o czyn z art. 216 § 1 kk

I. na mocy art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko Z. P. o czyn opisany wyżej warunkowo umarza tytułem próby na okres 1 (jednego) roku;

II. na mocy art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego Z. P. na rzecz oskarżycielki prywatnej N. M. nawiązkę w kwocie 200 (dwieście) zł.;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki prywatnej N. M. kwotę 1.530 (jeden tysiąc pięćset trzydzieści) zł., tytułem zwrotu kosztów adwokackich i sądowych i wymierza mu opłatę w kwocie 60 (sześćdziesiąt) zł.

Sygn. akt II K 455/15

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony Z. P. i oskarżycielka prywatna N. M. zamieszkują w miejscowości (...) B w budynku stanowiącym ich współwłasność. Pomiędzy ich rodzinami dochodziło nieraz do konfliktów związanych z korzystaniem z części wspólnych przedmiotowej nieruchomości.

(zeznania świadków: N. M. S. M., R. W., W. B., częściowo wyjaśnienia oskarżonego)

W dniu 4 października 2015 r. około godz. 10.00 oskarżony wracał z pracy do domu. Wtedy też zobaczyła go przebywająca w domu oskarżycielka prywatna N. M.. Wyszła ona z mieszkania, a za nią wyszła jej matka S. M.. Ta pierwsza chciała porozmawiać z oskarżonym na temat podmurówki z płytek, którą miał on zniszczyć. W związku z tym zwróciła się ona do niego słowami (...) na co on jej odpowiedział „nie Z. tylko pan”. Wtedy zapytała go dlaczego rozwalil płytki. Na to oskarżony zaczął ja wyzywać od k... i suk., mówił „ dziwko wypier.... na tą stronę” . Pokazywał rękami i mówił „ ta strona jest twoja, a ta moja”. Wtedy N. M. rozplakała się a oskarżony pokazując na samochody

powiedział do niej „co zazdrosna jesteś”. Ona odpowiedziała, że nie ma o co na co on powiedział do niej i jej matki „za dużo bierzecie, że wam się w głowach pier...”

Po tych słowach udała się z nią do domu, tam wzięła kluczyki do samochodu i powiedziała matce, że jedzie na policję. Pojechała na Komisariat Policji w K.. Tam rozmawiała z jednym z funkcjonariuszy. On zaś zadzwonił na Komisariat Policji w Z. i na miejsce zdarzenia na interwencję przyjechali funkcjonariusze policji R. W. i W. B.. Rozmawiał oni z oskarżycielką prywatną, która opowiedziała im przebieg zdarzenia oraz poinformowała ich o znieważeniu jej przez oskarżonego. W związku z tym pouczyli ją, że następnego dnia winna udać się na Komisariat Policji w K. i złożyć zawiadomienie o przestępstwie. Funkcjonariusze policji rozmawiali także z oskarżonym. On powiedział im, że był na swojej działce i wygonił z niej N. M.. Nie mówił natomiast nic na temat rzekomego znieważenia jego przez oskarżycielkę prywatną i jej matkę.

W dniu 5 października 2015 r. N. M. udała się na Komisariat Policji w K. i złożyła zawiadomienie o przestępstwie.

(zeznania świadków: N. M. S. M., R. W., W. B., częściowo wyjaśnienia oskarżonego)

Oskarżony Z. P. ma podstawowe wykształcenie, jest żonaty, na utrzymaniu posiada dwoje dzieci. Świadczy usługi rolnicze na rzecz (...) w K.. Nie był dotychczas karany.

(wywiad środowiskowy dot. oskarżonego , dane o karalności dot. oskarżonego)

Oskarżony przesłuchany na treść zarzutu nie przyznał się do jego popełnienia i zaprzeczył temu jakoby krytycznego dnia miał zniewążyć słowami wulgarnymi N. M.. Przyznał fakt rozmowy z nią krytycznego dnia. Stwierdził jednak, że dotyczyła ona nie podmurówki a piasku, który miał rzekomo rozsypać na posesji oskarżycielki prywatnej oraz, że w jej trakcie to on został znieważony przez N. M. i jej matkę , które miały wyzywać go od złodziei i mafii P..

Sąd zważył:

Wprawdzie oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu lecz w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów w szczególności zeznań świadków N. M., S. M., W. B. i R. W., a także częściowo samych wyjaśnień oskarżonego wina jego nie budzi żadnych wątpliwości.

I tak N. M. stwierdziła, że krytycznego dnia oskarżony znieważył ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe wyzywając ją od k..., suk i dziwek. Zeznania oskarżycielki prywatnej potwierdziła jej matka S. M. , która była obecna na podwórku podczas zdarzenia jak również przybyli na prośbę oskarżycielki prywatnej na miejsce zdarzenia funkcjonariusze policji W. B. i R. W.. Nie byli oni wprawdzie bezpośrednimi świadkami wyzweń lecz z ich zeznań wynika, że oskarżycielka prywatna poinformowała ich o zniszczeniu przez oskarżonego podmurówki z płytek co oglądali razem ze stronami jak również o znieważeniu jej przez oskarżonego słowami wulgarnymi i efektem tego było z ich strony pouczenie jej, że winna w dniu następnym złożyć zawiadomienie o przestępstwie co też uczyniła. Dodać należy, że akurat ci ostatni świadkowie nie mają żadnego interesu w tym aby obciążać oskarżonego- nie są przecież zainteresowani wynikiem sprawy. Zdaniem Sadu również oskarżony częściowo potwierdził wersję zdarzenia przedstawioną przez N. M.. Przyznał on bowiem fakt rozmowy z nią krytycznego dnia jak i również fakt bytności na miejscu zdarzenia w jakiś czas po jego zaistnieniu funkcjonariuszy policji, którzy zostali wezwani na interwencję nie przez niego, a N. M. co świadczy o tym, że to właśnie ona miał powód do tego, aby wezwać na interwencję policję i tym powodem było właśnie znieważenie jej przez oskarżonego. Pominął natomiast momenty obciążające go, a mianowicie fakt znieważenia oskarżycielki prywatnej.

Nie zasługują natomiast na wiarę wyjaśnienia oskarżonego jakoby powodem rozmowy oskarżycielki prywatnej z nim miał być rozsypany przez niego piasek na jej posesji i w części dot. rzekomego znieważenia go przez N. M. i jej matkę. Z zeznań funkcjonariuszy policji jasno bowiem wynika, że oglądali oni podmurówkę, która miał zniszczyć oskarżony, a zatem twierdzenia oskarżonego, że rozmowa dotyczyła rozsypanego piasku nie polegają na prawdzie. Podobnie jak

i fakt jego rzekomego znieważenia. Nie wspomniał on nic na ten temat funkcjonariuszom policji chociaż nie było ku temu żadnych przeszkód, a zatem stwierdzić należy, że po prostu nie miały one miejsca.

Nie zasługują także na wiarę zeznania świadków B. i R. P. jakoby oskarżony został znieważony przez oskarżycielkę prywatną i jej matkę. Są oni bowiem synami oskarżonego i w związku z tym są zainteresowani wynikiem sprawy, mają zatem interes w tym aby go bronić. Niezależnie od tego wersja ich sprzeczna jest omówionym wyżej wiarygodnym materiałem dowodowym.

Dlatego też biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że wina oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości i poprzez, że znieważył on oskarżycielkę prywatną słowami powszechnie uznanymi za obelżywe wyczerpał w pełni znamiona przestępstwa przewidzianego w przepisie art. 216§1 kk

Zgodnie z art. 66§1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie:

-oskarżony, bowiem nie był dotychczas karany, posiada pozytywną opinię środowiskową i jego dotychczasowy sposób życia uzasadnia przekonanie, że będzie przestrzegał porządku prawnego,

-okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości

-wina i społeczna szkodliwość nie są znaczne(między stronami istnieje konflikt związany z użytkowaniem części wspólnych i to on był podłożem tego zdarzenia) i dlatego też Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony nie zasługuje na karę i prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne warunkowo umorzył tytułem próby na okres 1 roku orzekając jednocześnie w oparciu o przepis art. 67§3 kk symboliczną nawiązkę na rzecz oskarżycielki prywatnej.

O kosztach na rzecz oskarżycielki prywatnej orzeczono w oparciu o przepis art.629 kpk. Na kwotę 1530zł składają się koszty adwokackie w kwocie 1230zł i zryczałtowana opłata w kwocie 300 zł.

Orzeczenie o opłacie orzeczonej wobec oskarżonego oparte jest o art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.